

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 4Csp/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517202718
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Sroková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8517202718.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa sudkyňou JUDr. Janou Srokovou v spotrebiteľskom spore žalobcu: R Collectors s.r.o., Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS, s.r.o. Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471 proti žalovanému: C. U., nar. X.X.XXXX, M. XXX/XX, XXX XX P., občan SR v konaní o zaplatenie 7.725,98 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd zastavuje konanie v časti istiny vo výške 162,12 eur a v časti úhrad kapitalizovaného úroku vo výške 37,88 eur.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

III. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 9.5.2017 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 304,06 eur spolu s dlžným úrokom 37,88 eur, zmluvným úrokom vo výške 25,50 % ročne zo sumy 304,06eur od 1.4.2017 do zaplatenia, zákonným úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 304,06 eur od 1.4.2017 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 25.11.2011 uzavrel so žalovaným Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverovú zmluvu“). Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy boli o.i. Obchodné podmienky žalobcu pre spotrebiteľské úvery. Na základe tejto bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť spolu s úrokom, poplatkami a iným peňažným plnením podľa Zmluvných dokumentov. Žalovaný však neplnil úver riadne a včas, v dôsledku čoho žalobca vyhlásil dňa 4.7.2012 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaný časť dlžnej sumy zaplatil a poslednú čiastkovú úhradu vykonal dňa 17.2.2017.

3. Súd doručil žalobu s prílohami žalovanému na vyjadrenie spolu s poučeniami v zmysle Civilného sporového poriadku /CSP/.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že so žalobou nesúhlasí, pri uzavretí úverovej zmluvy bola zabezpečená že uhradí iba to, čo dostane a nič navyše. Uzavretie úverovej zmluvy bolo doslova nanútené, keďže je osoba vyššieho veku a poberá iba dôchodok 250 eur mesačne. Poukázala teda na to, že zmluva je preto neplatná.

5. Podaním doručeným dňa 13.11.2017 žalobca doručil návrh na zmenu subjektov na strane žalobcu, nakoľko žalobca ako postupca uzavrel dňa 10.10.2017 so spoločnosťou R Collectors s.r.o. ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok, v zmysle ktorej došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky na nového veriteľa. Zároveň doručil Zmluvu o postúpení pohľadávky č. II/2017 zo dňa 10.10.2017, súhlas nového veriteľa so vstupom do konania a plnomocenstvo.

6. Uznesením 4Csp/56/2017-62 zo dňa 18.12.2017 súd pripustil, aby namiesto doterajšieho žalobcu - Poštová banka, a.s. vstúpil do konania ako žalobca R Collectors s.r.o., Bratislava. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.1.2018.

7. Podaním zo dňa 16.10.2018 žalobca vzal žalobu čiastočne späť v časti úhrad vo výške 142,12 eur započítaných na istinu úveru a v časti úhrad 37,88 eur započítaných na kapitalizovaný úrok a ďalším podaním z 6.2.2019 zobral žalobu späť v časti dlžnej istiny vo výške 20,- eur z dôvodu úhrady ďalšej sumy žalovanou.

8. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 13.2.2019, ktorého sa žalobca nezúčastnil, svoju neúčast ale písomne ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania, a preto v súlade s § 180 CSP súd vec prejednal v jeho neprítomnosti ako aj v neprítomnosti žalovaného a vec následne odročil na vyhlásenie rozsudku na deň 13.3.2019 o 13.30 hod.

9. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinami a to Zmluvou o úvere - dostupná pôžička z 25.11.2011, obchodnými podmienkami pre úver - dostupná pôžička, výzvou na zaplatenie - oznámením o vyhlásení predčasnej splatnosti z 4.07.2012 (čl. 13), aktuálnym stavom úveru a ďalšími listinami, ktoré tvoria obsah súdneho spisu a zistil tento skutkový stav veci.

10. Právny predchodca žalobcu - Poštová banka a.s. a žalovaný uzavreli dňa 25.11.2011 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „úverovú zmluvu“). Na základe tejto bol žalovanému poskytnutý úver vo výške 1.000 eur, ktorý sa zaviazal splatiť v 30-tich mesačných splátkach po 46,- eur. Dátum prvej platby do 14.12.2011, výška úrokovej sadzby bola dojednaná 25,50 %, RPMN banky 34,35 %, priemerná RPMN na trhu 45,66 %, celková výška nákladov 394,91 eur, dátum konečnej splatnosti úveru 14.5.2014, dátum každej ďalšej splátky k 14. dňu v mesiaci, počet mesačných splátok 300. Úver bol čerpaný v hotovosti.

11. Žalovaný úver nesplácal riadne a včas podľa Zmluvy a dostal sa do omeškania. Právny predchodca žalobcu v dôsledku omeškania žalovaného so splácaním úveru vyhlásil dňa 4.7.2012 predčasnú splatnosť úveru. Pohľadávka bola v priebehu konania postúpená na spoločnosť R Collectors, s.r.o., a to Zmluvou o postúpení zo dňa 10.10.2017. Žalovaný celkovo z titulu predmetného úveru uhradil do podania žaloby sumu 1.482,04 eur, z ktorej na istinu bola zarátaná iba suma 695,94 eur a zvyšok na úroky a poplatky. Po podaní žaloby sumu 200,- eur t.j. spolu 1.682,04 eur. Z podanej žaloby a ani z predložených listinných dôkazov nevyplýva, aby Poštová banka doručila žalovanému výzvu na úhradu peňažného dlhu.

Právny stav:

12. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom. Z cit. právnej úpravy vyplýva, že banka je oprávnená postúpiť inému subjektu vtedy, ak napriek písomnej výzve je klient v omeškaní so splnením čo len časti peňažného záväzku nepretržite dlhšie, ako 90 kalendárnych dní. Postúpenie pohľadávky predpokladá kumulatívne spojenie dvoch podmienok, a to splatnosť postúpenej pohľadávky a predchádzajúcu písomnú výzvu banky dlžníkovi po tom, čo bol dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením záväzku. V predmetnej veci Poštová banka a.s. nepostupovala v súlade s cit. právnou úpravou, nakoľko nepreukázala doručenie výzvy dlžníkovi na úhradu dlhu.

13. Podľa § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods. 1 Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je

dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí byť v záhlaví zreteľne označená názvom zmluvy, ktorý obsahuje slová „spotrebiteľský úver“ v príslušnom gramatickom tvare.

15. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 102/2014 Z.z., ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

16. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

17. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka /OZ/ ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

18. Pre úplnosť je potrebné dodať, že ust. § 53 ods. 9 OZ je súčasťou OZ s účinnosťou od 1.11.2008, pôvodne však tvorilo odsek 8 cit. paragrafu OZ.

19. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

20. Podľa § 524 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

21. Podľa § 565 OZ ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 2 ods. 2 OZ, v občianskoprávných vzťahoch majú účastníci rovnaké postavenie.

24. Podľa § 219 odsek 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), rozsudok súd vyhlasuje vždy verejne a v mene Slovenskej republiky. Prítom uvedie výrok rozsudku spolu s odôvodnením a poučením o odvolaní a o možnosti exekúcie.

25. Podľa § 219 odsek 2 C.s.p., rozsudok sa vyhlasuje spravidla hneď po skončení pojednávania, ktoré vyhláseniu predchádzalo. Ak to nie je možné, súd na vyhlásenie rozsudku odročí pojednávanie najdlhšie na 30 dní; v takom prípade súd doručí rozsudok prítomným stranám na pojednávaní, na ktorom bol rozsudok vyhlásený; neprítomným stranám ho odošle najneskôr do troch dní. Ustanovenia o odročení pojednávania sa v tomto prípade použijú.

26. Podľa § 219 odsek 4 C.s.p., len čo súd vyhlási rozsudok, je ním viazaný.

27. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

28. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby súd o ňom rozhodol tak, ako to vyplýva z výrokovej časti rozhodnutia, t.j. v späťvzatej časti konanie zastavil.

29. Zákom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Preto bolo potrebné riadiť sa všeobecnou právnou úpravou. Treba pritom podotknúť, že v tomto prípade sa jedná o spotrebiteľský vzťah, a teda podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka sa na takýto vzťah použije ustanovenie zákona, ktoré je pre spotrebiteľa výhodnejšie, čo sa použije aj na posudzovanie platnosti právnych úkonov, a to z dôvodu, že na strane žalovaného je spotrebiteľ, ktorý má stále slabšie postavenie oproti druhej strane, na ktorej vystupuje dodávateľ, ktorý vykonáva svoju činnosť v rámci svojho podnikania a má k dispozícii okrem finančných prostriedkov aj ľudí s právnickým a ekonomickým vzdelaním. Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v

zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok. Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

30. Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj Rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quinteros a Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroanea Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

31. Súd má za to, že na spotrebiteľské zmluvy, ktoré boli uzavreté podľa Obchodného zákonníka, treba aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka a osobitného zákona. Právna úprava obsiahnutá v zákone č. 102/2014 Z.z. zmenila a doplnila niekoľko právnych predpisov, ktorými sa má zabezpečiť vyššia úroveň právnej ochrany spotrebiteľov ako slabšej strany v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Ustanovenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovuje prioritu aplikácie Občianskeho zákonníka pred Obchodným zákonníkom. Uvedená právna úprava je systematicky zaradená v hmotnoprávnom predpise, ale z hľadiska svojho obsahu má procesný charakter, pretože určuje, ktorý predpis treba aplikovať v prípade, že posudzovaný právny vzťah je spotrebiteľský. Súd aplikuje procesný predpis, ktorý je platný a účinný v čase prejednávania a rozhodovania veci.

32. Zmluva o splátkovom úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má charakter spotrebiteľského úveru v zmysle ust. § 52 ods. 1 OZ a berúc do úvahy ust. § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ, pri vyhlásení predčasnej splatnosti môže veriteľ postupovať len v súlade a za podmienok uvedených v ust. § 53 ods. 9 OZ v spojení s ust. § 565 OZ.

33. Nakoľko aktívnu vecnú legitímáciu v danom spore mal žalobca nadobudnúť podľa svojho tvrdenia na základe zmluvy o postúpení pohľadávok od pôvodného veriteľa, ktorým bola banka, okrem všeobecnej právnej úpravy postúpenia pohľadávky vyplývajúcej z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, bolo nevyhnutné skúmať platnosť postúpenia pohľadávky aj podľa osobitnej právnej normy upravujúcej pôvodný zmluvný vzťah medzi pôvodným veriteľom - Poštovou bankou, a.s., ktorý je bankový subjekt a pričom vzhľadom na právny status pôvodného veriteľa sa právne vzťahy vyplývajúce z úverových zmluvných vzťahov medzi bankou a klientmi banky spravujú osobitnou právnou úpravou - zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách. Pokiaľ osobitná právna norma ako lex specialis upravuje osobitne zákonné podmienky a predpoklady pre platné postúpenie pohľadávky z bankových úverov - konkrétne ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, súd aplikoval a vyložil predmetné zákonné ustanovenie ako zákonné podmienky, ktoré banka, ako pôvodný veriteľ, bola povinná splniť na to, aby došlo z jej strany k platnému postúpeniu pohľadávky vyplývajúcej z bankového úveru voči dlžníkom na ďalší subjekt.

34. Súd dospel k záveru, že žalobca nie je v danom spore aktívne legitimovaným a nositeľom práv z predmetnej pohľadávky, pretože súdu nepreukázal, že by na neho právne relevantným a zákonným spôsobom prešiel nárok uplatňovaný žalobou. Súd s poukazom na citáciu ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách zdôrazňuje, že zákon o bankách, ako osobitná právna úprava, pre platné postúpenie pohľadávky banky vyžaduje súčasné splnenie oboch podmienok v zmysle tohto zákonného ustanovenia (osobitná písomná výzva banky klientovi a relevantná doba omeškania dlžníka aj napriek písomnej výzve banky), pričom súd nemal v konaní preukázané splnenie jednej z uvedených zákonných podmienok - a to hodnoverne preukázané zaslanie písomnej výzvy banky žalovanému ako dlžníkovi tak, ako to predpokladá uvedené zákonné ustanovenie.

35. Pokiaľ ide o stanovenie podmienok pre platné a zákonné postúpenie pohľadávok banky alebo pobočky zahraničnej banky na tretiu osobu, ustanovenie § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách je ustanovením špeciálnym vo vzťahu k ustanoveniam § 524 a nasl. lex generalis Občianskeho zákonníka, upravujúceho postúpenie pohľadávok, banka alebo pobočka zahraničnej banky má právo postúpiť postupníkovi pohľadávku, avšak len za podmienok, ktoré vyplývajú z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda pokiaľ klient nesplní riadne a včas čo i len jednu splátku istiny úveru, jeho

omeškanie trvá nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a súčasne na zaplatenie omeškanej časti peňažného záväzku bol preukázateľne písomne bankou vyzvaný.

36. Súd konštatuje, že neboli naplnené zákonné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky z pôvodného veriteľa - banky na následného postupníka - terajšieho žalobcu, a to z dôvodu nepreukázania naplnenia zákonných predpokladov vyplývajúcich z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žalobca neunesol v konaní dôkazné bremeno, pretože nepreukázal hodnoverným dôkazom zaslanie tejto písomnej výzvy pôvodného veriteľa - banky žalovanému. Žalobca nepreukázal súdu ani odoslanie tejto písomnosti banky žalovanému, ako ani prevzatie tejto písomnosti žalovaným.

37. Vzhľadom na zásadu kontradiktórnosti konania, ktorá je nosnou zásadou v sporovom konaní a povinnosti tvrdenia a preukázania tvrdenia, ako aj povinnosti znášať a uniesť dôkazné bremeno o tom, že žalobcovi skutočne náleží v spore uplatnené právo či nárok, súd nie je povinný vyzývať žalobcu na splnenie povinnosti, ktorá je jeho elementárnou povinnosťou, pokiaľ má záujem v konaní uspieť a uniesť dôkazné bremeno (s poukazom na čl. 8 Civilného sporového poriadku, § 132 ods. 1 a 3 CSP). Žalobca má v prvom rade povinnosť tvrdenia a na podporu svojho tvrdenia v zmysle ust. § 132 CSP je žalobca povinný označiť dôkazy, ktoré podľa jeho názoru môžu prispieť k objasneniu veci a zároveň je povinný ich k žalobe pripojiť, ak to ich povaha pripúšťa.

38. Súd musel absenciu tohto nevyhnutného dôkazu vyhodnotiť v neprospech žalobcu, nakoľko nemal v konaní preukázané hodnoverne naplnenie zákonných podmienok platného postúpenia pohľadávky v zmysle osobitnej právnej normy a teda nemal preukázané platné nadobudnutie aktívnej vecnej legitimácie žalobcu.

39. Súd tak konštatuje, že v prípade pohľadávky banky je spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách iba pohľadávka alebo časť pohľadávky z bankového úveru len za predpokladu, že preukázateľne banka ešte pred postúpením pohľadávky zaslala písomnú výzvu dlžníkovi na splnenie dlhu po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. Uvedené predpoklady sú zákonnými predpokladmi pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle hmotného práva a musia byť splnené už v čase postúpenia pohľadávky. Tieto podmienky postúpenia stanovuje priamo zákon o bankách a aj keby boli zákonodarcom stanovené za účelom ochrany bankového tajomstva (uvedenú skutočnosť súd konštatuje len pre úplnosť vzhľadom na označenie 14. Časti zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách OCHRANA KLIENTOV A BANKOVÉ TAJOMSTVO, v ktorej je obsiahnuté aj zákonné ustanovenie § 92 ods. 8), ide o zákonné podmienky postúpenia pohľadávky upravené osobitnou právnou normou, pri porušení ktorých právny úkon postúpenia pohľadávky porušuje zákon, a preto s poukazom na ustanovenie § 39 Občianskeho zákonníka, v spojení s ustanovením § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka, je neplatný.

Taktiež ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách /ZoB/ neupravuje len administratívne povinnosti banky pri ochrane bankového tajomstva, ale priamo stanovuje hmotnoprávne podmienky platnosti zmluvy o postúpení pohľadávky bankou, ide teda o lex specialis vo vzťahu k všeobecným ustanoveniam Občianskeho zákonníka o postúpení pohľadávok (§ 524 a nasl.. Občianskeho zákonníka). Takémuto záveru nasvedčuje jednak znenie citovaného ustanovenia („môže banka alebo pobočka zahraničnej banky pohľadávku postúpiť“), ako aj jeho zaradenie do časti zákona o bankách, ktorej nadpis znie „Ochrana klientov a bankové tajomstvo“. Účelom tohto ustanovenia teda nie je len ochrana bankového tajomstva, ale aj ochrana klientov banky. Citované ustanovenie stanovuje osobitné podmienky, za ktorých môže banka a to aj bez súhlasu klienta postúpiť pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka platne postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže.

40. Pokiaľ bola postúpená pohľadávka bankou bez splnenia podmienok uvedených v uvedenom zákonom ustanovení, je potrebné takéto konanie a úkon považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex off. Žalobca v konaní nepreukázal naplnenie jednej zo zákonných podmienok na platné postúpenie pohľadávky - odoslanie a doručenie predchádzajúcej písomnej výzvy banky dlžníkovi - žalovanému, pričom ani oznámenie banky klientom o postúpení pohľadávky, nenahrádza takúto osobitnú výzvu vyžadovanú zákonom a teda potom zmluva o postúpení pohľadávky, je v rozpore so zákonom a je neplatná a tak ani postupník - žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitimáciu na vymáhanie žalovanej pohľadávky. Navyše v pojednávannej veci ani nebolo žalobcom preukázané súdu oznámenie banky klientovi o postúpení pohľadávky.

41. Teda z predložených listinných dôkazov vyplýva, že banka, po tom čo bol žalovaný v omeškaní, mu hneď doručovala oznámenie o predčasnej splatnosti úveru v celom rozsahu k 4.7.2012. Zároveň ho

žiadala o úhradu dlžnej sumy v lehote do 10 kalendárnych dní. Čiže banka nedoručila v zmysle hore citov. Zák. ust. § 92 ods. 8 ZoB výzvu žalovanému, a teda nedošlo k platnému predčasnému zosplatneniu úveru. Navyiac z prehľadu realizovaných zaplatených splátok vyplýva /č.l. 20/ že žalovaný uhradil splátku aj 8.6.2012 vo výške 80,- eur.

42. Banka je štátom autorizovaná inštitúcia, ktorej činnosť v zmysle ust. § 2 ods. 3 ZoB podlieha bankovému povoleniu na činnosť bánk, zároveň podlieha dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez bankového povolenia nemôže nikto vykonávať bankovú činnosť.

43. Z ustanovenia § 92 ods. 8 ZoB je možné vyvodiť, že spôsobilým predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky môže byť len pohľadávka alebo časť pohľadávky, ktoré sú už splatné. Teda banka má oprávnenie postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškanií.

44. Z uvedeného vyplýva, že by bolo v rozpore s účelom zákona o bankách a viedlo by k neúnosnému právnomu stavu, ak by banky postupovali „živý úver“ na akýkoľvek subjekt, ktorého činnosť nespadá v zmysle zákona o bankách pod dohľad NBS. V takomto prípade by sa spotrebiteľia vstupujúci do zmluvného vzťahu s bankou ocitli v zmluvnom vzťahu s iným nebankovým subjektom. Uvedené by bolo v rozpore s požiadavkou náležitej odbornej starostlivosti, ktorá je od dodávateľa vyžadovaná v súlade so smernicou o nekalých obchodných praktikách.

45. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ust. § 92 ods. 8 ZoB môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými /dospelé splátky/, a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kal. dní v omeškanií. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky, a to kumulatívne.

46. Vzhľadom na hore uvedené skutočnosti sa súd už ďalšími tvrdeniami nezaoberal, vychádzajúc zo zistenej nesprávnej aktívnej legitímácie, a preto žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

47. Podľa § 255 odsek 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

48. Podľa § 262 odsek 1 C.s.p., o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

49. Žalovanému ako úspešnej strane sporu však žiadne trovy nevznikli, a preto súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 357 písm. a) CSP). Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP). Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

1/ Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2/ Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

3/ Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.